

Koulut Ja Sotalaitos

Militaristinen kiihotustyö Yhdysvalloissa käy päivä päivältä yhä räikeämmäksi. Ken tahansa luo ylimalkaisenkaan katsauksen ympäristöönsä voi tämän ilmeisen tosiasian havaita ilman erikoisempaa tilastojen tutkimustakin. Lukuunottamatta suoranaisia militaristista propagandaa varten toimivia laitoksia ja liikkeitä, jotka nykyään tuhlaavat ennenkuulumattomia summia murhakihoitukseen, ovat sanomalehdet ja varsinkin teatterit viimeaikoina ikäänkuin varsinaisesti palkatut tämän kiihotuksen tekemiseen. Mitään erikoista kansaa vastaan ei tosin vihaa kiihoteta, mutta sotakihoitus tapahtuu pääasiassa — rauhan nimessä, niin omituista kuin se onkin. Rauhan nimessä on Yhdysvaltain liittohallitus kesäkuun 30 p. 1928 päättyneen vuoden aikana kuluttanut lähes kaksi ja puoli biljoonaa dollaria sotatarkoituksiin. Huomattava osa tästä on tosin mennyt menneiden sotien aiheuttamien menetysten ja kustannusten korvaamiseen, mutta suurin määrä on käytetty tulevien sotien varalta varustautumiseen.

Äskettäin julkaistussa rahastoraportissa mainitaan m. m. että sotavirasto on mainittuna vuonna käyttänyt \$390,540,000; laivasto \$331,835,000 ja veteraanien virasto \$401,324,000, josta osa on käytetty tulevien veteraanien varalta rakennettaviin hoitoloihin ja koteihin. Lyhyesti sanoen Yhdysvaltain kansan varoja on kuluneen fiskaalivuoden aikana käytetty kaikkiaan \$2,397,405,000, joka tekee noin kuusitoista dollaria jokaista Yhdysvaltain asukasta kohden. Miten jättiläismäinen summa on se, joka on käytetty propagandatarkoituksiin, lehdille, filmien valmistukseen ja muihin sellaisiin, siitä ei ole saatavissa tilastoja, mutta päättäen siitä propagandamäärästä, jota harjoitetaan, on siihen käytetty summa niinkään laskettava kymmenissä jopa sadoissa miljoonissa. Äskettäin ilmitullut, mutta yhtä nopeasti pimentoon painettu skandaalijuttu, miten Yhdysvaltain kansakouluja varten käytetään suuria summia, että niissä voitaisi lapsia opettaa ja kiihottaa militaristien tarkoitusten mukaan, on hyvä osoitus siitä, mihin ase-tehtailijat saattavat ryhtyä. Ketään eitietytikään tuollaisten rahojen lahjoituksista tulla yrittämäänään edesvastuuseen, sillä nehan voidaan tarpeen tullen osoittaa tarkoitettun vain kansan nousevan sukupolven parasta silmälläpitäen.

Koulukasvatuksen hyväksi ei hallituksen menot ole läheskään niin suuret kuin sotatarkoituksiin olevat menot. Kasvatusvirasto tiedottaa, että v. 1926, joka on viimeisin vuosi, jolta tätä asiaa koskevat laajemmat tilastot on kerätty, käytettiin kansa- ja korkeakoulujen hyväksi Yhdysvalloissa \$2,026,000,000, joka on lähes 400 mlj. dollaria vähemmän kuin se summa, joka sotatarkoituksiin käytettiin 1927-28. Tällä summalla avautui koulumahdollisuus 20,984,000:lle lapselle kansakouluissa ja 3,786,000:lle lapselle korkeakoluissa. Jos koulukasvatuksen hyväksi olisi luovutettu tarvittava määrä, olisi tämän maan koululasten luku kansakouluissa ollut yli 30 mil.; mutta sotalaitos tarvitsi varoja; koulut saivat tulla toimeen vähemmällä. Seurauksena oli, että lähes kuusi biljoonaa lasta jäi vaille tilaisuutta päästä kansakouluun, puhumattakaan kuinka monta tuli estetyksi pääsemästä korkeakouluihin, joita varojen puutteessa ei voida yllä pitää siinä määrin, että kaikilla olisi niihin tilaisuus päästä, hankkia kirjat y. m. vaikka vanhempiensa köyhyys ei muuten heitä koulusta estäisikään.

Kivääreihin, myrkykaasuihin ja lukemattomiin murhavälineisiin ja murhainten opetukseen käyttää kapitalistinen järjestelmä säälimättä työn luomia rikkauksia, sillä sen valta-asemaa täytyy turvata väkivalloin. Ilman väkivaltaa ei kapitalistiluokka voisi säilyttää valta-asemaansa, mutta vaikka biljoonat lapset jäävätkin koulukasvatusta vaille, ei se ole järjestelmälle vaarallista, sillä kykenevää työvoimaa on nyt jo liikaa.